

Въ второто си завѣщание казва:

Като съмъ убеденъ, че всѣки родолюбивъ българинъ има дългъ къмъ народъ и отечество, азъ спестихъ отъ залѣга си и съмъ събралъ малко имотъ и пари. Подиръ смъртъта ми всичко да се събере въ едно и да се образува фондъ, отъ който да се помага на 3 младежи да получаватъ висше образование. Единиятъ младежъ да бжде родомъ отъ Сливенъ.

Д-ръ Ив. Селимински починалъ презъ 1867 г. отъ тежка болестъ въ болницата на Бесарабския градъ Измаилъ, до устието на Дунава.

Следъ освобождението фондътъ се прибра отъ Министерството на народната просвѣта. Той брои 500,000 лева.

Сливенци иматъ право да се гордѣятъ съ Д-ръ Ив. Селимински като свой заслужилъ съгражданинъ, като великъ родолюбецъ и като единъ отъ най-ученитѣ българи презъ XIX вѣкъ.

